

Essay — Kwantumverstrengeling als logische tegenpool van concrete informatieoverdracht

De module ‘**Kwantumverstrengeling.g**’ presenteert kwantumverstrengeling binnen het kader van de **Neomoderne Wetenschap (NW)** als een logisch gevolg van een reeks onderling verbonden tegenstellingen. De module probeert daarbij niet primair een experimentele beschrijving van kwantumverstrengeling te geven, maar bouwt vanuit de eigen begrippen van NW een logisch model op waarin het concrete en het abstracte, plaats en kenmerk, begrensde en onbegrensde snelheid en levende en dode systemen als tegenpolen worden behandeld.

Het uitgangspunt van de module is dat de werkelijkheid vanuit twee complementaire aspecten kan worden beschreven: het **concrete** en het **abstracte**. Het concrete heeft betrekking op datgene wat een plaats inneemt en zich binnen het heelal bevindt. Het abstracte heeft betrekking op kenmerken en relaties die niet op dezelfde wijze aan een concrete locatie gebonden zijn. Vanuit deze tweedeling ontstaat de verdere redenering over informatieoverdracht en uiteindelijk over kwantumverstrengeling.

Plaats en kenmerk als fundamentele tegenstelling

De eerste stap van de module is de vaststelling dat een object een coördinaat in het heelal of in een gedeelte daarvan heeft. Daaruit volgt dat de plaats van een object aan een locatie gekoppeld is. Vervolgens wordt het kenmerk van het object daarvan onderscheiden.

Kenmerken zoals grootte, kleur, samenstelling en spin worden in de module beschouwd als eigenschappen die niet uitsluitend aan één locatie gebonden zijn. Daarmee ontstaat een tegenpoolrelatie:

plaats ↔ kenmerk

Deze tegenstelling vormt de basis voor de verdere toepassing van de NW-logica. Plaats behoort tot het concrete domein, terwijl kenmerk een abstract karakter heeft. De module gebruikt vervolgens deze tegenstelling om ook het begrip snelheid op beide domeinen toe te passen.

De snelheid van plaats van het concrete wordt als uitsluitend begrensde beschouwd. Vervolgens wordt onderzocht wat daar logisch tegenover staat wanneer het abstracte als tegenpool wordt beschouwd.

Begrensde en onbegrensde snelheid

In eerste instantie wordt de mogelijkheid gesteld dat de snelheid van plaats van het abstracte uitsluitend onbegrensd is. Binnen de module wordt dit gelijkgesteld aan een noodzakelijke onmiddellijke of tijdloze overdracht.

Daar ontstaat een belangrijke stap in de redenering. De module heeft eerder geconcludeerd dat levende systemen niet tijdloos informatie met elkaar kunnen uitwisselen. Wanneer informatieoverdracht tussen levende systemen noodzakelijk een concreet transportmedium vereist en de snelheid van het concrete begrensd is, kan een uitsluitend onbegrensd abstracte snelheid niet zonder meer als algemene eigenschap van informatieoverdracht worden gehandhaafd.

De module maakt daarom gebruik van een tegenstelling tussen de twee mogelijkheden. De stelling '*uitsluitend onbegrensd*' wordt verworpen, waarna de tegenpool daarvan wordt aangenomen:

De snelheid van plaats van het abstracte is zowel begrensd als onbegrensd.

Dit is een belangrijk scharnierpunt. Het abstracte wordt hier niet volledig gereduceerd tot één snelheidskarakter. Het kan zowel een begrensd als een onbegrensd component hebben. Vervolgens wordt deze eigenschap door de module doorgetrokken naar de snelheid van kenmerken.

Snelheid van kenmerk

De module stelt dat er zowel snelheid van plaats van het abstracte als van het concrete bestaat. Daarna wordt onderzocht of er uitsluitend snelheid van kenmerk van het abstracte of uitsluitend snelheid van kenmerk van het concrete bestaat.

De mogelijkheid dat uitsluitend het abstracte een snelheid van kenmerk heeft, wordt verworpen doordat de mens volgens de module ook begrensd de grootte van iets concreets kan veranderen. Daarmee wordt geconcludeerd dat er uitsluitend snelheid van kenmerk van het concrete is.

Vervolgens wordt via de tegenpoolkoppelregel een verdere conclusie getrokken: wanneer de dynamische eigenschap van het abstracte zowel begrensd als onbegrensd is, spiegelt de dynamische kenmerkeigenschap van het concrete deze eigenschap.

Daarom luidt de conclusie:

Snelheid van kenmerk van het concrete is zowel begrensd als onbegrensd.

Binnen de interne logica van de module is dit geen losse bewering. Het is een gevolg van de eerder ingevoerde tegenpoolstructuur.

Twee vormen van informatieoverdracht

Daarna verschuift het betoog van eigenschappen naar **informatieoverdracht**. De module maakt een fundamenteel onderscheid tussen informatieoverdracht **met** en **zonder** transportmedium.

Voor informatieoverdracht tussen levende systemen geldt volgens de module dat een concreet transportmedium vereist is. Omdat het concrete een begrensd snelheid van plaats heeft, volgt daaruit dat informatieoverdracht via een transportmedium eveneens uitsluitend begrensd is.

Daartegenover staat informatieoverdracht zonder transportmedium. De module koppelt deze vorm aan het abstracte. Omdat het abstracte zowel begrensde als onbegrensde eigenschappen heeft, wordt via de eerder vastgelegde tegenpoolregels geconcludeerd dat informatieoverdracht zonder transportmedium uitsluitend onbegrensd is.

Hier ontstaat de centrale tweedeling:

informatieoverdracht met transportmedium → concreet → begrensde snelheid

informatieoverdracht zonder transportmedium → abstract als drager → onbegrensde snelheid

De module verbindt vervolgens de tweede categorie rechtstreeks met kwantumverstrengeling.

Kwantumverstrengeling

Binnen de redenering wordt aangenomen dat kwantumverstrengeling een vorm van informatieoverdracht is zonder concreet transportmedium. Wanneer de voorafgaande conclusies worden gevolgd, leidt dit tot:

De snelheid van informatieoverdracht bij kwantumverstrengeling is uitsluitend onbegrensd.

De module behandelt kwantumverstrengeling daarmee als het concrete voorbeeld van een informatieproces dat niet via een traditioneel transportmedium verloopt.

Vervolgens wordt een verdere tegenpoolredenering toegepast. Als informatieoverdracht tussen het dode uitsluitend onbegrensd is en ‘dood’ en ‘levend’ als tegenpolen voor de informatie-snelheid worden beschouwd, volgt daaruit dat informatieoverdracht tussen het levende uitsluitend begrensd is.

Zo ontstaat een gesloten systeem:

- **dood → onbegrensde informatieoverdracht**
- **levend → begrensde informatieoverdracht**

Dit onderscheid sluit vervolgens weer aan bij het eerder gemaakte onderscheid tussen abstracte en concrete informatieoverdracht.

Binnen en buiten het heelal

Een volgende belangrijke stap betreft de vraag waar deze verschillende vormen van informatieoverdracht kunnen plaatsvinden.

Informatieoverdracht via een concreet transportmedium vereist volgens de module het concrete. Omdat het concrete zich uitsluitend binnen het heelal bevindt, concludeert de module dat deze vorm van informatieoverdracht uitsluitend binnen het heelal kan plaatsvinden.

Voor informatieoverdracht zonder transportmedium ontstaat een ingewikkelder situatie. De module concludeert dat deze vorm zowel binnen als buiten het heelal kan voorkomen. Het concrete blijkt namelijk niet volledig uitgesloten te zijn: informatieoverdracht kan inhoudelijk zowel het abstracte als het concrete vereisen, terwijl het abstracte als drager kan functioneren.

Hiermee maakt de module een onderscheid tussen **inhoud**, **drager** en **plaats**. Dat onderscheid is essentieel voor haar behandeling van kwantumverstrengeling.

Het levende en het dode

De module voert vervolgens een tweede tegenpoolpaar in:

levend ↔ dood

Voor informatieoverdracht tussen levende systemen wordt gesteld dat een gelijksoortige relatie niet noodzakelijk is. Omdat levende systemen van verschillende soorten met elkaar informatie kunnen uitwisselen, wordt daaruit afgeleid dat informatieoverdracht tussen het levende geen gelijksoortige relatie vereist.

Via de tegenpoolkoppelregel wordt vervolgens gesteld dat informatieoverdracht tussen het dode juist wél een gelijksoortige relatie vereist.

Dit past binnen het bredere patroon van de module: wanneer een bepaalde eigenschap aan één zijde van een tegenpoolpaar wordt vastgesteld, wordt de tegengestelde eigenschap aan de andere zijde toegekend.

Lichamelijk en geestelijk

Daarna introduceert de module de tegenstelling:

lichamelijk ↔ geestelijk

Het lichamelijke wordt gekoppeld aan het concrete en daarmee aan het heelal. Het geestelijke wordt aanvankelijk als mogelijk uitsluitend buiten het heelal beschouwd. Deze mogelijkheid wordt echter verworpen omdat de mens volgens de module iets geestelijks bezit en zich tegelijkertijd binnen het heelal bevindt.

Daarom ontstaat de conclusie:

Het geestelijke komt op meerdere wijzen zowel binnen als buiten het heelal voor.

Deze stap heeft grote betekenis voor de uiteindelijke interpretatie van kwantumverstrengeling. Het geestelijke wordt binnen de module namelijk niet uitsluitend als iets buiten het heelal beschouwd. Het kan ook binnen het heelal aanwezig zijn, met name wanneer het via een concrete drager verbonden is.

Communicatie tussen het levende en het dode

De module trekt het onderscheid vervolgens door naar communicatie.

Communicatie tussen het levende vereist volgens de redenering zowel het geestelijke als het lichamelijke. Het lichamelijke is noodzakelijk vanwege de concrete component; het geestelijke is noodzakelijk vanwege de communicatieve of informatieve component.

Voor communicatie tussen het dode ontstaat opnieuw een tegenpoolredenering. Omdat het levende beide componenten vereist, wordt onderzocht welke component het dode nodig heeft. De mogelijkheid dat uitsluitend het lichamelijke noodzakelijk is, wordt vervolgens verworpen.

De reden daarvoor is dat het lichamelijke volgens eerdere conclusies uitsluitend binnen het heelal voorkomt, terwijl de betreffende vorm van informatieoverdracht zonder transportmedium wordt geplaatst binnen een structuur waarin zowel binnen als buiten het heelal informatieoverdracht mogelijk is.

Daarom blijft als conclusie over:

Communicatie tussen het dode vereist uitsluitend het geestelijke.

Dit vormt de directe verbinding naar kwantumverstrengeling.

De uiteindelijke conclusie

Aan het einde van de module worden drie elementen samengebracht:

1. communicatie tussen het dode vereist uitsluitend het geestelijke;
2. informatieoverdracht tussen het dode heeft een uitsluitend onbegrensde snelheid;
3. het centrum van een subatomair deeltje en de matroesjka-ballon worden binnen NW als geestelijke entiteiten in het microscopische domein beschouwd.

Daaruit volgt de slotconclusie:

Kwantumverstrengeling kan uitsluitend verlopen via de daarvoor aanwezige geestelijke entiteiten in het microscopische domein.

Daarmee eindigt de module waar zij haar verschillende tegenstellingen naartoe heeft opgebouwd. Kwantumverstrengeling wordt niet als een geïsoleerd natuurverschijnsel behandeld, maar als het eindpunt van een keten van logisch gekoppelde onderscheidingen:

plaats → kenmerk → abstract/concreet → begrensde/onbegrensde snelheid → transportmedium → informatieoverdracht → levend/dood → lichamen/geestelijk → kwantumverstrengeling.

Slotbeschouwing

De kracht van deze module binnen het eigen NW-kader ligt vooral in de **samenhang van de gevolgtrekkingen**. De afzonderlijke conclusies worden telkens verbonden met eerder vastgelegde stellingen. De module probeert daardoor niet telkens opnieuw een uitgangspunt te introduceren, maar bouwt voort op een steeds uitgebreider netwerk van tegenpoolrelaties.

Belangrijk is daarbij dat de module zichzelf presenteert als een **logisch model binnen NW**. De uiteindelijke uitspraak over kwantumverstrengeling volgt binnen dat model uit de eerder aangenomen definities, tegenpoolregels en gekoppelde conclusies. Daarmee is de centrale vraag bij AI-validatie niet of de module overeenkomt met de gangbare interpretatie binnen de moderne natuurkunde, maar of de afzonderlijke conclusies **logisch volgen uit de binnen NW toegestane uitgangspunten**.

De module is daarmee te begrijpen als een poging om van een fundamentele tegenstelling tussen abstract en concreet door te redeneren naar een specifieke verklaring van kwantumverstrengeling. Het opmerkelijke aan de opbouw is dat de eindconclusie pas betekenis krijgt nadat een groot aantal eerdere onderscheidingen is vastgelegd. Kwantumverstrengeling vormt zo het sluitstuk van een bredere NW-redenering over **plaats, eigenschappen, snelheid, informatie, materie en geest**.

Binnen de door de module gekozen methodologie is de eindstelling daarom niet bedoeld als een afzonderlijke intuïtieve hypothese, maar als de **logische eindconclusie van de voorafgaande keten**. Dat onderscheid — tussen een hypothese die wordt voorgesteld en een conclusie die binnen een formeel gekozen premissenstelsel wordt afgeleid — is essentieel om de aard van deze module juist te begrijpen.